Dosarul nr. 2r-3331/23
(2-23134362-02-2r-03102023)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Petru Harmaniuc

D E C I Z I E

21 decembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Nelea Budăi
Judecătorii: Țurcan Ion și Iurie Cotruță

examinând, în ordine de recurs, cererea de recurs depusă de avocatul Scutelnic Constantin în interesele SRL „GBG-MLD" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 septembrie 2023, emisă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Invitro Diagnostics" împotriva SRL „GBG-MLD", intervenienți accesorii Alexandru Ceaicovschi, ***** și SRL „Liberopay" cu privire la încasarea sumelor cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 18 septembrie 2023 și ulterior la 19 septembrie 2023, SRL „INVITRO DIAGNOSTICS" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „GBG-MLD", intervenienți accesorii Alexandru Ceaicovschi, ***** și SRL „LIBEROPAY" cu privire la încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a evidențiat că, la situația din 23 august 2023, SRL „INVITRO DIAGNOSTICS" avea doi asociați – SRL „LIBEROPAY" cu o cotă de 50% și Alexandru Ceaicovschi, cu o cotă de 50%, iar partea socială înregistrată pe ultimul este controlată de **********, acesta fiind și beneficiarul efectiv. Totodată, ***** este asociat unic și administrator al SRL „GBG-MLD". Făcând uz de poziția dominantă pe piață, în perioada 14 aprilie 2020 – 15 februarie 2022, SRL „GBG-MLD" a livrat către SRL „INVITRO DIAGNOSTICS" teste SARS COV-2/SARS-CoV la prețuri care au oscilat între ***** lei și ***** lei per unitate, fără TVA, adică cu un surplus comercial de***** din costul real al produsului. În același timp, SRL „GBG-MLD" a livrat și Ministerului Sănătății și altor instituții produse similare la preț de ***** per unitate, fără TVA, informații devenite publice și disponibile ca urmare a unor investigații jurnalistice inclusiv pe

portalul www.zdg.md, investigație la care sunt anexate și facturile fiscale în acest sens.

Astfel, se pretinde că în perioada menționată SRL „GBG-MLD” a încasat nefondat de la SRL „INVITRO DIAGNOSTICS” suma de *****lei, apreciată de către reclamant ca îmbogățire nejustificată, or această îmbogățire s-a realizat drept consecință directă a controlului pe care l-a exercitat SRL „GBG-MLD” asupra SRL „INVITRO DIAGNOSTICS”, or reclamanta la acel moment nu a cunoscut despre livrarea de către SRL „GBG-MLD” altor concurenți aceleași produse la prețuri mult mai mici.

Corespunzător, se opinează că profitul SRL „INVITRO DIAGNOSTICS” a fost micșorat în detrimentul SRL „GBG-MLD”.

În drept cererea este motivată pe prevederile art. 5 și 24 din Codul fiscal, art. 1979, 1984 și 1990 din Codul civil, la aceasta fiind anexate în copii și facturile fiscale ce atestă plata sumelor și nota contabilă de constatare a abaterilor în livrările produselor identice de la SRL „GBGMLD”.

SRL „INVITRO DIAGNOSTICS” solicită încasarea de la SRL „GBG-MLD” a sumei în mărime de *****lei cu titlu de îmbogățire nejustificată ca urmare a vânzării produselor la preț majorat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată, SRL „INVITRO DIAGNOSTICS” a formulat și o solicitare de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului în limita revendicărilor din acțiune pe bunurile și sumele de bani ale SRL „GBG-MLD”, inclusiv cele care se află la alte persoane, până la examinarea irevocabilă a cauzei. Cererea a fost motivată pe faptul că, neluarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri de încasare a sumelor pretinse, or caracterul patrimonial și pecuniar al litigiului denotă că doar prin acest procedeu legal se va contribui la păstrarea situației existente între părți până la pronunțarea unui act judecătoresc definitiv.

În drept cererea de asigurare a acțiunii a fost motivată pe prevederile art. 174 și art. 175 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 septembrie 2023, a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii formulată de către SRL „INVITRO DIAGNOSTICS”, în cauza civilă intentată la acțiunea depusă de către SRL „INVITRO DIAGNOSTICS” împotriva SRL „GBG-MLD”, intervenienți accesorii Alexandru Ceaicovschi, ***** și SRL „LIBEROPAY” cu privire la încasarea sumei de ***** lei cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a aplicat sechestru pe suma de *****(șaptesprezece milioane șapte sute optzeci și opt mii una sută treizeci) lei și 64 bani aflată la conturile SRL „GBG-MLD”, IDNO *****, cu sediul în mun. *****, str. *****, iar în cazul lipsei lichidităților suficiente în conturi se aplică sechestru inclusiv pe bunurile mobile și/sau imobile deținute de SRL „GBG-MLD” sau care aparțin acestei entități dar se

află la alte persoane în limita sumei de **********

La 25 septembrie 2023, avocatul Scutelnic Constantin în interesele SRL „GBG-MLD” a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 septembrie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi încheieri, prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă.

În motivarea cererii de recurs a invocat că în ceea ce priveşte temeinicia încheierii privind aplicarea măsurii asigurătorii, recurentul invocă lipsa totală a probelor, dar şi a argumentelor plauzibile în ce priveşte pericolul de dispariţie, distrugere sau de cauzarea impedimentelor pentru executarea unei eventuale hotărâri. În opinia recurentului, instanţa s-a bazat doar declarativ şi formal pe prevederile CPC, inserând copia textului acestuia, fără a efectua careva analiză juridică şi fără coroborarea acestora cu circumstanţele pricinii.

În cererea de asigurare a acţiunii, care este inserată în cererea de chemare în judecată, reclamantul a invocat doar declarativ alegaţii nejustificate, neprobate şi nepertinente cauzei pe care le va combate la etapa examinării cauzei în fond. Totodată, reclamantul în cererea sa, dar şi instanţa de judecată în textul încheierii, nu motivează şi nu face trimitere la nici o probă în vederea justificării aplicării sechestrului pe suma de *****lei.

Argumentele ulterioare, care se succed, inserate de către reclamant - se referă de fapt în mod expres la fondul cauzei şi nu pot fi puse la baza unei încheieri de asigurare a acţiunii la ceastă etapă. De menţionat că, alte argumente sau careva probe nu au fost prezentate de către reclamant, deci, este evident faptul că cererea privind asigurarea acţiunii este una vădit neîntemeiată.

Recurenta consideră că aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii este indisolubil legată de posibilitatea executării eventualei hotărâri judecătoreşti. Or, asigurarea acţiunii trebuie să contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi astfel constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. Necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Prin urmare, la soluţionarea chestiunii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare, instanţa urma să ia în consideraţie toţi factorii şi interesele relevante şi să dispună aplicarea acesteia numai dacă va constata că, în cazul neaplicării, ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. Potrivit art. 177 alin.(l) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Conform hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 32 „Cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile”, cu modificările ulterioare, se atenţionează instanţele că, potrivit modificărilor operate în articolul 177 CPC prin Legea nr.155,

cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, indicându-se în aceasta motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

În speţă, reclamantul a argumentat formal necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii prin existenţa riscului imposibilităţii eventualei hotărâri judecătoreşti. Reclamantul nu a justificat existența eventualelor dificultăţi la executarea hotărârii judecătoreşti.

Recurenta consideră de asemenea, că sunt lipsite de temei şi argumentele instanţei cu privire existenţa riscului imposibilităţii executării hotărârii judecătoreşti, or, aceste circumstanţe au fost invocate în mod formal, argumentarea instanţei, purtând un caracter general şi abstract. Or, simpla menţionare a unei circumstanţe nu poate substitui motivarea, nu poate suplini lipsa unei argumentări care ar justifica şi confirma veridicitatea celor invocate. Aşadar, având în vedere impactul măsurilor de asigurare asupra drepturilor fundamentale ale pârâtului, consideră că acestea nu pot fi aplicate în baza unei temeri, ci trebuie să fie justificate.

La speţă, persistă faptul depăşirii scopului asigurării acţiunii, care echivalează cu o încălcare gravă a drepturilor părţii în cadrul procesului civil. Instanţa urma a ţine cont de asigurarea unui echilibru între interesele părţilor şi urma să respingă cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece reclamantul nu a justificat prin probe pertinente şi concludente raţionalitatea şi legalitatea măsurii de asigurare solicitate, fapt ce denotă netemeinicia încheierii contestate.

Recurenta consideră că, aplicarea asigurării acţiunii sub forma expresă, de a aplicare a sechestrului în suma de *****lei, aduce atingere directă fondului cauzei şi constituie de fapt o expunere prematură şi ilegală a opiniei instanţei de judecată (asupra soluţiei sale asupra fondului) pe cauza care se judecă - ceea ce contravine principiului imparţialităţii judecătorului şi aduce atingere gravă accesului la justiţie a pârâtului (recurent).

La speţă, măsura de asigurare a acţiunii nu corespunde cu obiectul cauzei, deoarece însăşi reclamantul invocă că la caz au avut loc raporturi juridice de vânzare-cumpărare, iar facturile fiscale au fost semnate amiabil de către părţi la acea etapă. Prin urmare, nu există careva pretenţii referitor la textul şi forma şi conţinutul facturilor fiscale - totodată, facturile în sine nu constituie un act juridic viciat, dacă nu conţin semne de falsificare sau de introducere a datelor false.

La speţă, părţile au realizat un contract de vânzare cumpărare în mod liber, pârâtul atenţionează că sunt false alegaţiile inserate în textul acţiunii precum că: ”Făcând uz de poziţia dominantă deţinută pe piaţă, în perioada 14.4.2020 - 15.2.2022, SRL „GBG-MLD” a livrat către SRL „Invitro Diagnostics” teste SARS COV-2/SARS-CoV la preţuri care au oscilat între ***** lei şi ***** lei fără TVA per unitate. ”

De asemenea, sunt eronate şi nefondate concluziile reclamantului bazate pe

pretinsa investigaţie jurnalistică din care rezultă că: în acelaşi timp, SRL ,,GBG-MLD" a livrat către Ministerul Sănătăţii şi alte instituţii produse similare, la preţ constant de ***** fără TVA per unitate. Informaţiile respective sunt disponibile pe httDs://www.zds.md/investisatii/ancheta/stavanii-testelor-covid-un- milion-de-teste-facute-la-privat-cine-sunt-nrovrietarii-laboratoarelor-care-au-dominat-viata-in- timpul-pandemiei.

Argumentele invocate de către reclamant, nu au nici o relevanţă pentru cauza dedusă judecăţii, or, raporturile juridice contractuale cu instituţiile de stat, nu au legătură nici cu ,,Invitro Diagnostics" SRL şi nici cu alţi subiecţi de drept.

Aluzia precum că, statul ar fi un concurent neloial şi ar fi obţinut preţuri mai mici, ceea ce ar constitui o pretinsă încălcare a normelor concurenţiale - constituie o afirmaţie greşită şi nefondată, mai mult, lipsită de orice suport juridic şi probatoriu. În acest sens, nu există nici o decizie a organului de specialitate, nefiind constate careva ilegalităţi de către Consiliul Concurenţei, instanţa de judecată, sau altă autoritate competentă.

Sunt false în totalitate şi afirmaţiile reclamantului precum că: ,,Total, pentru perioada de referinţă SRL ,,GBG-MLD" a încasat nefondat de la SRL ,,Invitro Diagnostics" suma de *****lei, pe care o consideră îmbogăţire nejustificată. Or, îmbogăţirea respectivă s-a realizat drept consecinţă directă a controlului pe care l-a exercitat asupra SRL ,,Invitro Diagnostics".

De asemenea, capitolul ,,Cadrul Normativ" al cererii de chemare în judecată, conţine o interpretare a normelor juridice de referinţă, absolut eronată şi inaplicabilă speţei în cauză. Prevederile Codului fiscal privitor la noţiunile de persoană interdependentă, control, preţ de piaţă - în contextul alegaţiilor privitor la faptul că ***** ar fi influenţat, controlat sau impus Companiei ,,Invitro Diagnostics" SRL încheierea şi realizarea unor contracte dezavantajoase - nu corespunde realităţii, or acesta nu a semnat careva decizii din cadrul ,,Invitro Diagnostics" SRL, nu a avut nici o posibilitate să intervină pe lângă factorii de decizie ai Cumpărătorului ,,Invitro Diagnostics" SRL, nu a deţinut niciodată controlul acestei societăţi, dimpotrivă, relatează că administratorul Marin Bălănuţă a fost controlat şi dirijat total şi exclusiv de către asociatul ,,Liberopay" SRL.

De fapt, ,,GBG-MLD" SRL a tranzacţionat în mod liber şi legal toate testele menţionate, părţile au încheiat şi realizat un contract de vânzare-cumpărare guvernat de normele codului civil si tratatele internaţionale. Contractul menţionat a fost încheiat între două persoane juridice liber constituite, care nu au legătură interdependenţă decizională.

Reclamantul nu a probat sub nici o formă un careva viciu de consimţământ, or, acesta fiind un profesionist, avea libera posibilitate de a manifesta toată diligenţa în vederea planificării şi realizării activităţii comerciale adecvate. ,,GBG-MLD" SRL a acţionat exclusiv cu bună credinţă cît şi în corespundere deplină cu

prevederile legislaţiei civile. Reclamantul nu a răsturnat prezumţia bunei credinţe care elementul de bază în alegaţiile declarative pe care îşi întemeiază acţiunea şi la care în mod primordial urma să atragă atenţia instanţa de judecată.

În aceeaşi ordine de idei, observă că, obiectul acţiunii ar fi o pretinsă încălcare a normelor concurenţiale şi o nulitate a unor facturi fiscale, care de fapt corespund cerinţelor legale şi nu există nici un temei juridic în vederea declarării nulităţii acestora.

Falsa alegaţie precum că nulitatea facturilor fiscale vizate, ar constitui temei pentru restituirea pretinsei îmbogăţiri nejustificate, nu are la baza nici un suport juridic probatoriu, în plus. Este bizară poziţia reclamantului, deoarece acesta de fapt recunoaşte contractul de vânzare cumpărare şi nu solicită nulitatea sau rezoluţiunea acestuia, intenţionând să păstreze numai beneficiile obţinute. Prin urmare, instanţa a interpretat total eronat principiul de bază la aplicarea regulilor îmbogăţirii nejustificate, şi anume faptul existenţei contractului între părţi, ceea ce echivalează automat şi fără echivoc, cu imposibilitatea formulării pretenţiilor de îmbogăţire nejustificată.

Este halucinată argumentarea reclamantului, care invocă o pretinsă lipsă a preţului contractului şi lipsa determinării acestuia, apreciind că este nevoie de o „ajustare de piaţă”, bazîndu-se eronat şi neîntemeiat pe prevederile art. 1111 alin. (2) CC, care vine de fapt să reglementeze cu totul alte raporturi juridice, fără nici o legătură şi relevanţă la speţa dedusă judecăţii - la caz, preţul este indicat expres chiar în facturile fiscale invocate şi anexate de către reclamant.

Ministerul Finanţelor Ordin nr. 118 din 28-08-2017 cu privire la aprobarea formularului tipizat de document primar cu regim special „Factura fiscală” şi a Instrucţiunii privind completarea acestuia 14) în coloana 10.4 -10.8 „Preţ unitar fără TVA, lei”- se indică corespunzător pentru fiecare tip de marfă preţul unitar fără TVA care include şi suma accizei în cazul efectuării unei livrări de mărfuri supuse accizelor.

Instanţa de judecată, în esenţă, a admis ca fiind valabilă, o pretenţie a reclamantului care de fapt este un pretins drept litigios, contradictoriu, incert şi iluzoriu, care vine să afecteze în mod direct principiul bunei credinţe, prezumţia legalităţii, cît şi să afecteze direct, abuziv şi disproporţionat, dreptul de proprietate al persoanei juridice vizate, punând în pericol activitatea comercială a campanei „GBG-MLD” SRL, având ca şi consecinţă atingerea scopului falimentării intenţionate şi distrugerea afacerii, prin blocarea activităţii economice totale a acesteia.

În acest sens, sunt relevante argumentele iterate în textul Hotărârii Plenului CSJ nr.32 din 24.10.2003: p. 13 - dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăşi obiectul acţiunii, fapt care este inadmisibil ...adică instanţa se va pronunţa asupra fondului cauzei înainte de examinare (vezi Manualul

judecătorului pentru cauze civile, Chişinău 2013, p. 164)". p. 5.„Depăşirea scopului asigurării acţiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

La fel, a notat că, măsurile de asigurare a acţiunii au fost introduse în legislaţie anume pentru a proteja executarea unor hotărâri judecătoreşti susceptibile de executare silită. Respectiv, în cazul în care obiectul acţiunii constă exclusiv într-o pretenţie care, în eventualitatea admiterii, nu este susceptibilă de executare silită, aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii într-un asemenea litigiu este improprie.

În consecinţă, asupra hotărârii judecătoreşti de admitere a acţiunii de constatare a nulităţii facturilor fiscale, nu planează şi nu poate plana riscul neexecutării, fapt ce presupune ilegalitatea aplicării măsurii de asigurare a acţiunii, or această aplicare excedează scopul acestei instituţii de drept indicat expres la art. 174 alin. (l) Cod de procedură civilă (asigurarea executării hotărârii judecătoreşti de admitere a acţiunii).

Astfel, a conchis recurenta că la emiterea încheierii contestate, instanţa a admis încălcarea normelor procesuale, astfel, prin actul judecătoresc emis, se cauzează un prejudiciu esenţial drepturilor pârâtului „GBG-MLD" SRL, consfinţite şi garantate de Constituţia RM (art.20, 46) inclusiv art.6; art. 1 protocol 1 Convenţia CEDO.

De asemenea, au fost încălcate şi prevederile Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile din 24.10.2003 şi anume: p.32. "...examinând cererea de asigurare a acţiunii, instanţa urmează, in fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acţiunii principale. sa determine natura litigiului, sa verifice argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea- credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole in privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare".

La caz, instanţa de judecată nu a ţinut cont nici de prevederile art. 118, 130, 131 CPC RM, limitându-se doar la unele expuneri formale şi declarative privind pretinsul comportament viitor al pârâtului, fără a specifica propriu-zis care este dreptul nemijlocit al reclamantului, pretins a fi încălcat şi fără a se baza pe careva probe în acest sens. Totodată, instanţa de judecată nu a identificat în ce măsură comportamentul pârâtului ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti. În aceste circumstanţe reclamantul nu a îndeplinit sarcina probaţiunii, iar expunerile declarative şi formale acestuia, nu pot fi calificate drept o justificare a necesităţii aplicării măsurilor asigurătorii.

Astfel, conchide că, instanţa de fond, nu a ţinut cont de exigenţele legale la aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, nu a dat o apreciere justă şi obiectivă circumstanţelor cauzei, precum şi nu a ţinut cont de riscul afectării neiustificate a dreptului de proprietate ale pârâtului, protejând în esenţă, în mod disproporţionat şi

ilegal, un drept iluzoriu şi inexistent al reclamantului în prezenta cauză civilă.

Recurenta consideră că prin aplicarea eronată şi selectivă a normelor cu privire la asigurarea acţiunii, instanţa s-a expus în mod părtinitor şi injust asupra fondului, înainte de examinarea pricinii, iar încheierea privind aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii este pasibilă de casare integrală pe motivele de fapt şi de drept, expuse în prezenta cerere de recurs.

În drept, recursul se întemeiază în baza prevederilor art. 7; 8; 90; 118; 130; 131; 166; 167; 174; 175; 176; 180; 181; 423 - 426; 427 lit. (c) 428 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova; art. 20; 46 Constituţia RM; art. 6; art. 1 protocol 1 CnEDO.

La 03 octombrie 2023, conform fișei de repartizare a dosarului, cauza în ordine de recurs a fost repartizată spre examinare judecătorului raport Nelea Budăi.

La 24 octombrie 2023, avocatul Scutelnic Constantin în interesele SRL „GBG-MLD" a depus o cerere de strămutare, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2023, cererea a fost respinsă.

La 19 decembrie 2023, asupra cererii de recurs, reprezentantul SRL „GBG-MLD", administratorul Bălănuță Marin, a depus referință, solicitând admiterea recursului. Astfel, a invocat că la 31.10.2023, între Ceaicovschi Alexandru şi SRL „Liberopay" a fost încheiat contractul de tranzacţie privind toate afacerile debitorului. În urma acestei tranzacţii, părţile au convenit să soluţioneze pe cale amiabilă toate litigiile dintre ele, inclusiv renunţarea la acţiunile reciproce şi ridicarea măsurilor de sechestru impuse.

Având în vedere prevederile tranzacţiei de împăcare, susţine că menţinerea în vigoare a încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 21 septembrie 2023, nu mai este oportună. Astfel, pe baza unor motive diferite de cele invocate iniţial de recurent, pledează pentru admiterea recursului şi anularea încheierii de la prima instanţă.

Prin acordul de tranzacţie, părţile au manifestat intenţia clară de a soluţiona conflictul pe cale amiabilă, evitând astfel continuarea litigiilor în instanţă. Această înţelegere, prin natura sa, presupune o renunţare reciprocă la pretenţiile anterioare şi, implicit, la măsurile asigurătorii instituite de instanţa de judecată. Astfel, menţinerea sechestrului impus de Judecătoria Chişinău devine nu doar inutilă, ci şi contrară spiritului de conciliere manifestat de părţi.

Art. 427 lit. c) Cod procedură civilă stabileşte că instanţa de recurs este în drept să admită recursul şi să caseze integral încheierea, soluţionând prin decizie problema respectivă.

Conform art. 1917 (1) Cod civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătoreşti. Tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă

sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară (art. 1919 (2) Cod civil).

Potrivit art. 1920 Cod civil, tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.

Prin urmare, ţinând cont de faptul că părţile au decis să soluţioneze toate litigiile existente între ei, obligîndu-se reciproc la încetarea proceselor intentate, măsurile de asigurare a acţiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Centru din 21 septembrie 2023 şi-au pierdut actualitatea. Corespunzător, încheierea contestată cu recurs poate fi anulată în ordine de recurs.

Astfel, din alte motive decât cele indicate de recurent, şi anume drept urmare a încheierii tranzacţiei de împăcare între părţi, solicită admiterea recursului şi casarea încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 21 septembrie 2023, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului pe suma de *****MDL aflată în conturile SRL „GBG-MLD”, IDNO *****, iar în cazul lipsei lichidităţilor suficiente în conturi, s-a aplicat sechestru inclusiv pe bunurile mobile şi/sau imobile deţinute de SRL „GBG-MLD” sau care aparţin acestei entităţi dar se află la alte persoane, în limita sumei.

Verificând legalitatea încheierii judecătoreşti contestate, pe baza dosarului, a cererii de recurs şi a referinţei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În acord cu prevederile art. 181 alin. (2) Cod de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Colegiul civil reține că cererea de recurs depusă de avocatul Scutelnic Constantin în interesele SRL „GBG-MLD” împotriva încheierii primei instanțe este declarată în termenul legal, având în vedere că încheierea contestată a fost emisă la 21 septembrie 2023, iar cererea de recurs a fost depusă la 25 septembrie 2023.

În corespundere cu prevederile art. 3 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţele judecătoreşti aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile.

În acord cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. c) al Codului de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Din materialele cauzei s-a constatat că la 18 septembrie 2023 și ulterior la 19 septembrie 2023, SRL „Invitro Diagnostics” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „GBG-MLD”, intervenienți accesorii Alexandru Ceaicovschi, ***** și SRL „LIBEROPAY” cu privire la încasarea sumei cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, SRL „Invitro Diagnostics” solicită încasarea de la SRL „GBG-MLD” a sumei în mărime de *****lei cu titlu de îmbogățire nejustificată ca urmare a vânzării produselor la preț majorat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, prin cererea de chemare în judecată, SRL „Invitro Diagnostics” a formulat și o solicitare de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului în limita revendicărilor din acțiune pe bunurile și sumele de bani ale SRL „GBG-MLD”, inclusiv cele care se află la alte persoane, până la examinarea irevocabilă a cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 septembrie 2023, a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii formulată de către SRL „INVITRO DIAGNOSTICS”, în cauza civilă intentată la acțiunea depusă de către SRL „INVITRO DIAGNOSTICS” împotriva SRL „GBG-MLD”, intervenienți accesorii Alexandru Ceaicovschi, ***** și SRL „LIBEROPAY” cu privire la încasarea sumei de ***** lei cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a aplicat sechestru pe suma de *****(șaptesprezece milioane șapte sute optzeci și opt mii una sută treizeci) lei și 64 bani aflată la conturile SRL „GBG-MLD”, IDNO *****, cu sediul în *****, str. *****, iar în cazul lipsei lichidităților suficiente în conturi se aplică sechestru inclusiv pe bunurile mobile și/sau imobile deținute de SRL „GBG-MLD” sau care aparțin acestei entități dar se află la alte persoane în limita sumei de **********

Exprimându-și dezacordul cu încheierea instanței de fond din 21 septembrie 2023, la 25 septembrie 2023, avocatul Scutelnic Constantin în interesele SRL „GBG-MLD”, a depus recurs invocând argumentele menționate *supra*.

Colegiul civil remarcă că asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanță, la cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri

judecătorești definitive.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces*, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Sub acest aspect, Colegiul civil notează că asigurarea acţiunii reprezintă totalitatea măsurilor care garantează executarea hotărârii judecătoreşti în cazul admiterii cerinţelor înaintate de către reclamant. Aceasta este una din garanţiile principale ale apărării drepturilor cetăţenilor şi persoanelor juridice.

În acord cu prevederile art.175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În corespundere cu prevederile art. 177 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

La caz, Colegiul civil remarcă că prin referința depusă la 19 decembrie 2023, reprezentantul SRL „Invitro Diagnostics”, administratorul Bălănuță Marin, a solicitat admiterea recursului, indicând că aplicarea măsurilor de asigurare nu mai este oportună având în vedere că părțile au soluționat amiabil litigiile prin semnarea unei tranzacții de împăcare.

Conform art. 27 alin. (1), (2) al Codului de procedură civilă, (1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare. (2) Instanţa nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalităţii de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Totodată, Colegiul civil reține că potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 5008 din 30.10.2023, în calitate de administrator este indicat Bălănuță Marin, prin urmare, cererea a fost depusă de o persoană împuternicită.

Pe cale de consecință, având în vedere că partea la cerința căreia au fost aplicate măsurile de asigurare, SRL „Invitro Diagnostics”, susține recursul înaintat de avocatul Scutelnic Constantin în interesele SRL „GBG-MLD”, pentru a nu admite cauzarea unor prejudicii, Colegiul civil consideră necesar de a admite

recursul, din alte motive decît cele indicate, de a casa încheierea primei instanțe şi de a soluționa prin decizie problema în fond prin pronunțarea unei noi încheieri de respingere a cererii înaintate de SRL „Invitro Diagnostics” cu privire la aplicarea măsurii de asigurare.

În conformitate cu art. 174, 175, 427 lit. c), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

d e c i d e :

Admite recursul declarat de avocatul Scutelnic Constantin în interesele SRL „GBG-MLD”.

Casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 septembrie 2023, emisă la cererea SRL „Invitro Diagnostics” privind asigurarea acțiunii, în cauza civilă la acțiunea depusă de SRL „Invitro Diagnostics” împotriva SRL „GBG-MLD”, intervenienți accesorii Alexandru Ceaicovschi, ***** și SRL „LIBEROPAY” cu privire la încasarea sumei de *****lei cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată, şi emite o nouă încheiere, prin care:

Respinge cererea înaintată de SRL „Invitro Diagnostics” privind asigurarea acțiunii, în cauza civilă la acțiunea depusă de SRL „Invitro Diagnostics” împotriva SRL „GBG-MLD”, intervenienți accesorii Alexandru Ceaicovschi, ***** și SRL „LIBEROPAY” cu privire la încasarea sumei de *****lei cu titlu de îmbogățire nejustificată și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia rămâne irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Nelea Budăi

Judecătorii: Ion Țurcan

Iurie Cotruță